

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15C/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317209825
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2018:4317209825.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v právnej veci žalobkyne: U. B. M., O.. XX.XX.XXXX, V. G., O. G. X, proti žalovanému: V. V., O.. XX.XX.XXXX, V. L. O. B. XXX, o žalobe na zaplatenie 2.656,00 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2.656,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,60 % ročne zo sumy 2.656,00 Eur počítaný od 05.11.2014 do 15.03.2016, vo výške 0,50 % ročne zo sumy 2.656,00 Eur počítaný od 16.03.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa pôvodným podaním, ktorú doručila na Okresný súd dňa 10.05.2017 (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“), domáhala pôvodne uloženia žalovanému povinnosť vrátiť jej motorové vozidlo značky F. do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na adresu žalobkyne. Druhým výrokom žiadala pre prípad, ak by žalovaný už uvedené motorové vozidlo nevlastnil, zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 2.656,00 Eur ako protihodnotu vozidla spolu s úrokom z omeškania a to od 05.11.2014 do zaplatenia vo výške 0,60 % všetko tiež v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Vzhľadom k tomu, že pôvodné podanie žalobkyne nespĺňalo náležitosti riadnej žaloby, súd vyzval žalobkyňu uznesením č. k. 15C/4/2017 - 26 zo dňa 04.07.2017 na doplnenie neúplného podania. Doplnenie bolo súdu doručené dňa 02.08.2017, z obsahu ktorého je zrejmé, že žalobkyňa žiada zaviazat' žalovaného výlučne na zaplatenie sumy 2.656,00 Eur ako protihodnotu predaného motorového vozidla značky F., ako aj úroky z omeškania a to od 05.11.2014 do 09.12.2015 vo výške 0,60 % od 10.12.2015 do 15.03.2016 vo výške 0,60 % a od 16.03.2016 do zaplatenia vo výške 0,50 % (dvojnásobok základnej úrokovej sadzby ECB), všetko do 15 dní od doručenia rozsudku na adresu žalobkyne.

2. Uznesením č. k. 15C/4/2017 - 35 zo dňa 14.05.2017 súd priznal žalobkyni oslobodenie od súdneho poplatku za podanie žaloby v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 15C/4/2017. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.09.2017.

3. Po vzájomných vyjadreniach strán sporu súd vo veci určil termíny pojednávania, s tým, že pojednávanie konané dňa 04.04.2018 súd odročil na 27. 04. 2018 za účelom vyhlásenia rozsudku.

4. Na pojednávaniach okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedka, oboznámením sa s listinnými dokladmi tvoriacimi obsah spisového materiálu: čl. 1 - 2 žaloba, neúplné podanie, čl. 3 - 7 žiadosť žalobkyne o priznanie oslobodenia od platenia súdneho poplatku, čl. 8 - 13

daňové priznanie žalobkyne za rok 2016, čl. 14 potvrdenie o podaní daňového priznania za rok 2016, čl. 15 - 17 daňové priznanie za rok 2016 - B. R., čl. 18 potvrdenie o podaní daňového priznania za rok 2016 - B. R., čl. 21 lustrácia vozidla historicky, čl. 22 - 24 lustrácia v evidencii vozidiel - údaj o vozidle preukazujúci, že žalovaný je majiteľom a vlastníkom predmetného OMV, čl. 26 uznesenie - výzva na doplnenie a opravu podania, čl. 30 doplnenie - oprava, z ktorého je zrejmé že predmetom žaloby je len finančné plnenie v sume 2.656,00 Eur s prísl., čl. 35 uznesenie, ktorým bolo žalobkyni priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku zo žaloby, právoplatné dňa 11.09.2017, čl. 37 uznesenie - výzva žalovaného aby sa vyjadril k žalobe, čl. 38 vyjadrenie žalovaného, ktorý uvádza dôvody, pre ktoré nebolo možné odovzdať OMV, čl. 43- 44 vyjadrenie žalobkyne, čl. 46 vyjadrenie žalovaného, v ktorom deklaruje, že osobné vysvetlenie podá na súde, čl. 60 a) osvedčenie o evidencii zo dňa 09.12.2009 na OMV EČ G. XXX N., čl. 60 b) osvedčenie o technickej a emisnej kontrole s dátumami 10.12.2009, 05.05.2010 a 07.05.2010, čl. 60 c) predvolanie vo veci na OR PZ G. na dňa 08.11.2010, čl. 60 d) a e) - kúpna zmluva zo dňa 08.12.2009, čl. 65 oznámenie svedka, čl. 66 úradný záznam o oznámení termínu svedkovi - telefonicky a úradný záznam - telefonický dotaz na OR PZ Š., čl. 68 - 71 písomné oznámenie OR PZ Š. na dotaz súdu, z pripojeného spisu OS G. spisová značka 16C/373/2012 - kúpna zmluva na čl. 15 spisu, ako aj zápisnica zo dňa 29.09.2014 a uznesenie č. k. 16C/373/2012 - 151 zo dňa 29.09.2014, právoplatné dňa 05.11.2014 - z obsahu ktorých, ako aj z obsahu pripojeného spisu okresného súdu 16C/373/2012, výpovedí strán sporu a výpovede svedka, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobkyňa v postavení predávajúcej, uzatvorila dňa 08.12.2009 so žalovaným v postavení kupujúceho kúpnu zmluvu, na základe ktorej došlo k odpredaju osobného motorového vozidla značky F., č. motora Y., č. karosérie M., farby K., rok výroby 1999 (ďalej len „OMV“) za kúpnu cenu dohodnutú v sume 2.656,00 Eur, ktorej úhrada bola podľa žalobkyne medzi účastníkmi dohodnutá v mesačných splátkach po 100,00 Eur mesačne, počnúc mesiacom december 2009 až do úplného vyrovnania kúpnej ceny. Podľa čl. IV kúpnej zmluvy kupujúci nadobúda vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu najneskôr dňom úhrady celej kúpnej ceny, pričom predávajúci zároveň svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s tým, aby dohodnutá kúpna cena uvedená v bode 2 bola vyrovnaná v mesačných splátkach. Kúpna zmluva je podpísaná oboma stranami sporu. Kupujúci však kúpnu cenu neuhradil, z ktorého dôvodu sa žalobkyňa žalobou podanou na okresnom súde dňa 16.07.2012, vedenú pod sp. zn. 16C/373/2012 rovnako domáhala od žalovaného zaplattenia kúpnej ceny - 2.656,00 Eur s príslušenstvom. Z obsahu spisového materiálu pripojeného spisu je zrejmé, že toto konanie bolo zastavené uznesením č. k. 16C/373/2012 - 151 zo dňa 29.09.2014, právoplatným dňa 05.11.2014, pričom ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania z uvedeného dňa, medzi stranami sporu prebiehali mimosúdne rokovania, kde žalobkyňa žiadala od žalovaného dobrovoľne vrátiť jej motorové vozidlo s tým, že vykoná prepis držiteľa vlastníka na dopravnom inšpektoráte a od žalovaného by si neuplatňovala už žiadne nároky súvisiace so zaplattením jeho kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy. Ak by jej žalovaný nebol ochotný motorové vozidlo vrátiť, pravdepodobne by pohľadávku vyplývajúcu z tejto kúpnej zmluvy postúpila tretej osobe. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že jej motorové vozidlo nepotrebuje, je ochotný jej ho vrátiť a realizovať aj úkony súvisiace s jeho prepisom na dopravnom inšpektoráte. V prípade, ak by vzala podanú žalobu v celom rozsahu späť a súhlasila s mimosúdnym usporiadaním veci, neuplatňoval by si od nej žiadnu náhradu trov konania. Následne žalobkyňa zobrala žalobný návrh v celom rozsahu späť a žiadala aby súd konanie zastavil. V priebehu konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15C/4/2017 vyplynula tá skutočnosť, že aj napriek uvedenej mimosúdnej dohode žalovaný osobné motorové vozidlo žalobkyni nevrátil, ako ani jej stále nezaplatil kúpnu cenu, z ktorého dôvodu sa žalobkyňa opätovne domáha od žalovaného plnenia uvedeného v odseku 1 tohto rozsudku. Žalovaný svoju nečinnosť v tomto smere zdôvodňoval tou skutočnosťou, že sa nevedel skontaktovať so žalobkyňou a nebol ochotný jej odovzdať osobné motorové vozidlo bez prepisu, ku ktorému prepisu samozrejme potreboval žalobkyňu. Žalobkyňa však tieto skutočnosti popierala, poukazovala na to, že za obdobie od ukončenia predchádzajúceho sporu mal žalovaný dosť času, aby sa s ňou nakontaktoval a aby došlo k prevodu osobného motorového vozidla v zmysle uzatvorenej mimosúdnej dohody. Žalovaný nepopieral samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, v dôsledku ktorého došlo aj k odovzdaniu osobného motorového vozidla s tým, že sám potvrdil, že kúpnu cenu nezaplatil a v priebehu celého konania deklaroval neochotu úhrady kúpnej ceny. Toto svoje správanie zdôvodňoval tým, že brat žalobkyne mu mal vyplatiť dlh a s bratom žalobkyne sa dohodol na takomto spôsobe čiastočnej úhrady jeho dlhu voči žalovanému. Mal za to, že samotná žalobkyňa vedela o tom, že uvedeným spôsobom bude vyplatený dlh jej brata. Žalovaný výslovne uviedol, že samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy nespochybňuje, je si vedomý toho, že túto zmluvu podpísal ako kupujúci a je si vedomý, že sa dohodli na predaji OMV za cenu 2.656,00 Eur. Potvrdil aj tú skutočnosť, že k prepisu osobného motorového vozidla došlo krátko po uzatvorení kúpnej zmluvy, avšak poukazoval na

to, že pred samotným prepisom musel zabezpečiť kontrolu originality, emisnú a technickú kontrolu a auto spojzadniť, aby ho bolo možné dať do prevádzky. Tieto skutočnosti mohol vykonať vzhľadom k tomu, že osobné motorové vozidlo mal vo svojej držbe ešte pred uzatvorením kúpnej zmluvy. Zároveň poukazoval aj na to, že v danej veci nebol dodržaný zákonný postup pri prepise, keďže žalobkyňa prepis neurobila v zákonom stanovenej lehote. Žalovaný ďalej tvrdil, že záväzky brata žalobkyne voči jeho osobe sú v oveľa vyššej sume ako je hodnota OMV, nemá o tom však žiadne listinné doklady. Pre finančné záväzky brata žalobkyne voči jeho osobe musel odísť pracovne do zahraničia, aby bol schopný sa sám finančne zabezpečiť. Vzhľadom k uvedenému, žalovaný deklaroval v priebehu konania jednoznačný postoj, že nie je ochotný kúpu cenu vyplatiť a ani ju nevyplatiť. Žalovaný namietal samotnú platnosť kúpnej zmluvy. Opätovne poukazoval na dohodu s bratom žalobkyne v tom smere, že aspoň časť dlžôb, ktoré má brat žalobkyne voči jeho osobe bola vyplatená takýmto spôsobom. To, že podpísal kúpnu zmluvu zdôvodňoval tou skutočnosťou, že pokiaľ predmetné osobné motorové vozidlo chcel používať, musel podpísať kúpnu zmluvu a následne vykonať prepis osobného motorového vozidla.

Žalobkyňa popierala tvrdenia žalovaného smerujúce k tomu, že by mala vedomosť o uvedených finančných transakciách medzi žalovaným a jej bratom a mala za to, že pokiaľ žalovaný chcel riešiť veci s jej bratom, mal si to riešiť priamo s bratom a ona nemala byť do uvedených vecí zaťahovaná. Žalovaný na podporu svojich tvrdení navrhol výsluch svedka - brata žalobkyne s tým, že následne na tomto výsluchu netrval, ako aj navrhol vykonať dôkazy cestou Kriminálnej polície a Dopravného inšpektorátu v Š..

Vzhľadom k tomu, že žalovaný nezaplatil žalobkyni stále kúpnu cenu ako ani v zmysle mimosúdnej dohody jej nevrátil osobné motorové vozidlo, žalobkyňa sa domáhala uplatneným nárokom finančného plnenia tak, ako je uvedené v odseku 1 tohto rozsudku.

4. Podľa § 588 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

5. Podľa § 591 OZ, ak nie je dohodnuté inak ani ak to nie je obvyklé, sú účastníci povinní plniť bez zbytočného odkladu. Predávajúci je oprávnený odovzdať predmet kúpy odoprieť, ak kupujúci nezaplatí cenu včas. Ak sa odosiela predmet kúpy na miesto plnenia alebo určenia, nie je kupujúci povinný zaplatiť cenu, dokiaľ nemá možnosť si predmet kúpy prezrieť.

6. Podľa § 37 ods. 1 - 3 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. (2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. (3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

7. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8.1. Strany sporu vstúpili do záväzkového vzťahu dňa 08. 12. 2009, a to uzatvorením kúpnej zmluvy predmetom ktorej je predaj OMV za zmluvne dohodnutú kúpnu cenu. V konaní nebola sporná otázka vzniku zmluvného vzťahu, predmetu kúpnej zmluvy a dohodnutej ceny. Tieto skutočnosti nerozporoval ani sám žalovaný, potvrdil podpísanie kúpnej zmluvy, potvrdil prevzatie OMV - ku ktorému došlo ešte pred samotným uzatvorením kúpnej zmluvy, za účelom prípravy vozidla po technickej stránke, aby mohlo byť prepísané do evidencie OMV, čo potvrdil aj podpisom kúpnej zmluvy s odkazom na čl. III kúpnej zmluvy, v ktorom zároveň prehlásil, že sa riadne oboznámil s technickým stavom automobilu popísaného v bode I. zmluvy, ktorý je primeraný jeho časovej amortizácii, ako aj stavu ubehnutých kilometrov. Predávajúca zmluvne prehlásila, že nie sú jej známe žiadne vady na tomto vozidle. Strany sporu sa pri popisovaní procesu samotného odovzávania OMV v niektorých detailoch síce odlišovali, avšak tieto skutočnosti pre právne posúdenie veci nie sú podstatné, pretože v konaní bolo jednoznačne preukázané, že k odovzdaniu predmetu kúpy došlo, čo nespochybňoval ani sám žalovaný. Medzi stranami sporu nebol sporný ani predmet kúpy, pretože OMV bolo jednoznačne identifikované. Žalovaný v priebehu konania poukazoval na to, že žalobkyňa pri spisovaní zmluvy ani nevedela akú má značku a táto bola dopísaná do zmluvy až dodatočne a to len na zmluvu, ktorú mala žalobkyňa vo svojom vyhotovení, pričom písomné vyhotovenie zmluvy, ktorý mal k dispozícii žalovaný, takýto údaj chýba (čo je aj preukázané z rovnopisov zmluvy v spise na č. I. 60d a v pripojenom spise na č. I. 15) kde je iným písmom dopísané EV č. G. XXX N., teda evidenčné číslo ktoré má OMV po prepise do okresu G. (pred týmto prepisom bolo Dopravným inšpektorátom Š. evidované pod EČ: F. XXXX V.). Ostatné identifikačné údaje

predmetu kúpy sú však na oboch zmluvách rovnaké a po ich porovnaní s údajmi uvedenými v osvedčení o evidencii, sú to presne údaje nachádzajúce sa v tomto osvedčení (č. I. 60 a). Okresný súd preto prijal záver, že predmet kúpy bol dostatočne, určito, presne a zrozumiteľne špecifikovaný tak, aby nemohol byť zamenený s iným predmetom. To, že nebol uvedený údaj o EČ nespôsobuje neurčitosť predmetu kúpnej zmluvy a prípadnú neplatnosť tejto zmluvy, pretože EČ je len jedným z viacerých identifikačných údajov OMV. V konečnom dôsledku medzi stranami sporu ani nebol spor ohľadne predmetu kúpy, ktorý bol podľa názoru súdu dostatočne identifikovaný aj v zmluve s tým, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, OMV nebolo identifikované EČ uvedeným v rovnopise zmluvy žalobkyne, ktorý bol predložený konania 16 C/373/2017. Ako sama žalobkyňa uviedla, tento údaj bol do zmluvy následne dopísaný, po uskutočnení prepisu. Do rovnopisu žalobkyne bol dopísaný aj údaj „Pr. 192,267 Tr“, ktorý nesúvisí so zmluvnými podmienkami. Teda ak žalobkyňa po uzatvorení zmluvy vpisovala do svojho rovnopisu ďalšie údaje, prípadne aj poznámky, ako sa vyjadrila na pojednávaní konanom dňa 07. 02. 2018 (č. I. 62), uvedená skutočnosť nezakladá dôvod na neplatnosť zmluvy, pretože v časti identifikácie OMV oba rovnopisy zmlúv pri identifikácii predmetu kúpy obsahujú rovnaké údaje, ktoré vychádzajú z osvedčenia o evidencii a ktoré sú dostatočné na to, aby predmet kúpy bol nezameniteľný. Ako je už uvedené vyššie, v časti predmetu kúpy spor medzi stranami sporu ani nebol.

8. 2. Rovnako nebola sporná kúpna cena, ako ani tá skutočnosť, že žalovaný kúpnu cenu nezaplatil.

9.1. Žalovaný však namietal samotnú platnosť kúpnej zmluvy, kde namietal postup žalobkyne, ktorý podľa neho nebol v súlade so zmluvou, keď došlo k prevodu predmetu kúpy pred zaplatením kúpnej ceny, pričom poukazoval na č. IV kúpnej zmluvy. Podľa uvedeného článku však žalobkyňa mohla žalovanému previesť vlastnícke právo k OMV kedykoľvek po podpise zmluvy a najneskôr dňom úhrady kúpnej ceny. Z obsahu uvedeného článku vyplýva, že sama žalobkyňa sa zmluvne zaviazala k tomu, že môže previesť vlastnícke právo k OMV aj napriek tomu, že nemá zaplatenú kúpnu cenu, k čomu v konečnom dôsledku aj došlo, pretože zmluva bola uzatvorená dňa 08. 12. 2009 a hneď na druhý deň, došlo k prevodu vlastníckeho práva k OMV v prospech žalovaného. Žalobkyňa dokonca odovzdala predmet kúpy žalovanému ešte pred uzatvorením samotnej zmluvy, čo deklaroval aj sám žalovaný, ktorý OMV následne pripravoval po technickej stránke na prepis. Teda aj sám žalovaný robil kroky smerujúce k tomu, aby bolo OMV prepísané na jeho osobu a OMV užíval so súhlasom žalobkyne ešte pred samotným uzatvorením kúpnej zmluvy, podľa zhodných vyjadrení strán sporu, približne pol roka pred uzatvorením zmluvy. Ak z kúpnej zmluvy nevyplýva, že OMV malo byť odovzdané kupujúcemu až v deň podpisu, teda ani v tomto prípade nedošlo ku konaniu v rozpore so zmluvnými podmienkami. Žalovaný pri podpise kúpnej zmluvy len potvrdil prevzatie predmetu kúpy, bez ohľadu na to, kedy konkrétne bolo OMV žalovanému odovzdané. Vzhľadom k zmluvným podmienkam, vzhľadom ku skutočnosti, že medzi stranami sporu nie je sporné samotné odovzdanie predmetu kúpy, súd preto nevykonával dokazovanie v smere preukázania, kedy a kde skutočne došlo k odovzdaniu predmetu kúpy, aj napriek malým odlišnostiam vo výpovediach strán sporu, pretože preukázanie tejto skutočnosti nie je pre predmet konania podstatná.

9. 2. V konaní žalovaný ďalej namietal, že pri samotnom prepise OMV došlo k porušeniu zákona, pretože prepis nebol vykonaný v zákonom stanovenej lehote. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že k prepisu OMV skutočne došlo až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 30 dní - odo dňa, kedy bolo vozidlo odhlásené avízom prevodu držby do iného okresu, čo bolo dňa 21. 05. 2008. K zápisu nového držiteľa z iného okresu došlo až 09. 12. 2009, teda po viac ako 1,5 roka, avšak zákon pamätá aj na prípady, kedy nedôjde k prevodu OMV v zákonom stanovenej lehote. Aj v takýchto prípadoch je možné zapísať OMV do evidencie OMV, v tomto prípade len po splnení zákonných podmienok, na ktoré v konečnom dôsledku poukazoval aj žalovaný, keď konštatoval nutnosť vykonania úprav na vozidle, aby spĺňalo technické parametre na jeho zápis do evidencie OMV, ako aj kontrolu originality. Z vyjadrenia OR PZ v Š. ďalej vyplýva, že ak bolo OMV zapísané do evidencie v okrese G., museli byť splnené všetky zákonné predpoklady k takémuto zápisu. Z listinných dokladov zaslaných Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Š. súd ďalej zistil, že osobné motorové vozidlo s EVČ F. XXX V. (pôvodné EVČ osobného motorového vozidla) bolo z evidencie ODI Š. odhlásené dňa 21.05.2008 na p. U. B. M. - žalobkyňu, ktorá osobné motorové vozidlo prihlásila do evidencie Okresného dopravného inšpektorátu G. dňa 09.12.2009 a následne v ten istý deň vykonala prepis OMV v rámci jedného okresu na p. V. V. (žalovaného), ktorý uvedené osobné motorové vozidlo vlastnil ku dňu oznámenia, t. j. ku dňu 29.03.2018. Tu súd zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že splnenie zákonných predpokladov na zápis OMV do evidencie vozidiel, je posudzované podľa iných právnych predpisov, ako platnosť, resp.

neplatnosť kúpnej zmluvy pričom samotný zápis OMV do evidencie vozidiel, nemá vplyv na platnosť alebo neplatnosť zmluvy.

9. 3. Žalovaný na preukázanie jeho tvrdení o neplatnosti zmluvy navrhol aj dokazovanie zabezpečením listinných dokladov od Okresného riaditeľstva PZ - odbor kriminálnej polície, ktoré mal zabezpečiť on sám, za ktorým účelom súd aj odročil pojednávanie. Na následnom pojednávaní žalovaný oznámil, že v novembri 2017 oslovil nadporučíka, ktorý ho v roku 2010 vypočúval v danej veci za účelom vyžiadania dokladov preukazujúcich neplatnosť zmluvy, ktoré mu však už vydané byť nemohli, pretože podľa oznámenia nadporučíka V. rozhodnutie aj iné doklady v danej veci už boli skartované, avšak podľa oznámenia žalovaného, nadporučík sa mal vyjadriť v tom smere, že v tom konaní bola uznaná neplatnosť zmluvy. Žalovaný predmetnými rozhodnutiami však už nedisponoval ako ani si nepamätal ako bola vec rozhodnutá. Podľa žalovaného odvolávajúc sa na ústne vyjadrenie nadporučíka V., zmluva mala byť falošná, pričom celá vec skočila na polícií, nebola postúpená ani na prokuratúru ani na súd (výpoveď na č. I. 62). Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil súdu len kópiu predvolania zo dňa 04. 11. 2010 na dňa 08. 11. 2010 vo veci podania vysvetlenia. Žiadne iné doklady - rozhodnutia, na preukázanie tvrdení žalovaného v tejto veci predložené neboli. V danom prípade žalovaný nepredložil žiadane doklady, rozhodnutia z ktorých by vyplývala ním deklarovaná neplatnosť zmluvy. V rámci svojej obrany sa len odvolával na ústne vyjadrenie nadporučíka V., avšak dokazovanie v tomto smere prípadnou výpoveďou uvedenej osoby nenavrhol.

9. 4. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, obranou žalovaného uvedenou v bodoch 9.1. - 9. 3. žalovaný nepreukázal neplatnosť zmluvy ako celku, jej častí, resp. rozpor medzi zmluvnými podmienkami na ktoré poukazoval a ich faktickým naplnením.

10. Žalovaný ďalej poukazoval aj na rozdielnosť rovnopisov kúpnych zmlúv, s tým, že jeho rovnopis neobsahoval možnosť splácať kúpnu cenu v splátkach po 100,00 Eur počnúc mesiacom december 2009, ktorý údaj si podľa žalovaného do zmluvy dopísala sama žalobkyňa. Žalobkyňa potvrdila, že tento údaj bol ňou dopísaný do zmluvy dodatočne, avšak po dohode so žalovaným, pričom pri dopisovaní tohto údaja mal byť prítomný aj žalovaný. Podľa žalobkyne na rovnopise žalovaného tento údaj doplnený nebol, pretože v čase jeho dopísania žalovaný nemal svoj rovnopis kúpnej zmluvy so sebou. V tomto smere výpovede strán sporu boli úplne odlišné, keď žalovaný uviedol, že na stretnutí, kde mali byť dopísané údaje alebo vôbec, ako ani sa so žalobkyňou na dopísaní takýchto údajov umožňujúcich mu splácanie v splátkach nedohodol. Sporným tak zostal spôsob splatenia kúpnej ceny. Článok IV kúpnej zmluvy však svedčí tomu, že kúpna cena mala byť zaplatená v splátkach, pretože žalobkyňa podpisom potvrdila, že kúpna cena bude splatená v mesačných splátkach. Sporným však zostala teda výška mesačných splátok, pretože žalovaný popiera dohodu splnenia si svojho záväzku v mesačných splátkach. Odhliadnúc od uvedeného, však vzhľadom k uplynutiu času od uzatvorenia zmluvy, táto skutočnosť nemá vplyv na predmet sporu, ktorý pri splátkach v sume 100,00 Eur, tak ako to uvádza žalovaná, mal byť uhradený už v roku 2012. Žalovaný zároveň v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal, že splátky dohodnuté neboli. Aj napriek uvedenému, skutočnosť o možnosti splácania kúpnej ceny v splátkach, však nezakladá dôvod neplatnosti celej zmluvy, pri preukázaní tvrdení žalovaného (čo však preukázané v konaní nebolo), by mohlo dôjsť k neplatnosti kúpnej zmluvy len v časti splatenia kúpnej ceny. Čo sa týka kúpnej ceny ako takej, táto rozporovaná žalovaným nebola, k sporu došlo len v časti splátok. Teda ani obrana žalovaného v tejto časti nepreukázala neplatnosť kúpnej zmluvy.

11. Podstatnou obranou žalovaného v konaní bolo jeho konštatovanie o fiktívnosti kúpnej zmluvy s tým, že uvedeným prevodom OMV mal byť žalovanému čiastočne uhradený dlh brata žalobkyne voči žalovanému. Žalobkyňa však tieto skutočnosti popierala a uviedla, že týmto spôsobom ju žalovaný oklamal už pri samotnom podpise kúpnej zmluvy, pretože ona mala za to, že mu predáva osobné motorové vozidlo, za ktoré jej zaplatí dohodnutú kúpnu cenu pričom zároveň uviedla, že o dohode medzi žalovaným a jej bratom v tomto smere nemala žiadnu vedomosť. Za účelom preukázania tvrdení žalovaného, žalovaný navrhol aj výsluch svedka - brata žalobkyne, na ktorom výsluchu však následne netrval. Výsluch svedka súd uskutočnil, pričom svedok P. M. vo svojej výpovedi uviedol, že kúpna zmluva bola uzatvorená len medzi stranami sporu, podľa ktorej jeho sestra (žalobkyňa) odpredala osobné motorové vozidlo, ktoré tvorí predmet tohto konania bratrancovi - žalovanému. Sestra síce odkúpila sporné motorové vozidlo, pretože sa jednalo o výhodnú kúpu, avšak nevedela na ňom jazdiť, bolo pre ňu zbytočne veľké, a preto on sám oslovil žalovaného, či nemá záujem o odkúpenie tohto vozidla. Žalovaný

s tým súhlasil, došlo k podpisu zmluvy. Svedok potvrdil aj tú skutočnosť, že strany sporu si dohodli splácanie kúpnej ceny po 100,00 Eur s tým, že sám ponúkol žalovanému možnosť, ak by sa dostal do situácie, že nemôže kúpnu cenu splácať, nech mu to oznámi a on by to poriešil so sestrou, prípadne ak by mal svedok v tom čase dostatok finančných prostriedkov, možno by pristúpil aj k úhrade niektorej zo splátok. Žalovaný ho v tejto veci nekontaktoval a svedok neriešil, či uhradil kúpnu cenu alebo nie. Vedel o predchádzajúcom konaní vedenom na okresom súde s tým, že svedok sa nevedel vyjadriť prečo v konečnom dôsledku žalovaný nevrátil osobné motorové vozidlo. Mal vedomosti, že OMV mohlo byť blokováné exekútorom. Svedok výslovne uviedol, že žalovanému nepovedal, že prevodom OMV má byť splatený nejaký dlh voči jeho osobe, pretože ak by mal podlžnosti voči žalovanému, riešil by to sám. Žalobkyňa je jeho sestra a nie manželka, nie je zodpovedná za jeho prípadné záväzky. Svedok potvrdil, že v čase uzatvárania kúpnej zmluvy mali medzi ním a žalovaným dobré vzťahy a k narušeniu vzťahov došlo pre finančné transakcie vyplývajúce z podnikateľskej činnosti. Svedok zároveň uviedol, že v čase, keď by vrátil osobné motorové vozidlo žalobkyni v zmysle mimosúdnej dohody (rok 2014) sama žalobkyňa by sa dostala do horšej situácie, pretože osobné motorové vozidlo bolo zo strany žalovaného používané, nemalo už takú hodnotu, ako v čase predaja. Svedok sa v závere svojej svedeckej výpovede vyjadril v tom smere, že vzájomné podnikateľské aktivity prípadne dlhy z toho plynúce, nemali byť hrazené z predmetu kúpnej zmluvy.

12. Svedeckú výpoveď súd zhodnotil najskôr izolovane so zameraním sa na vierohodnosť svedeckej výpovede. Súd dospel k záveru, že svedok, vzhľadom k jeho vystupovaniu pred súdom, vzhľadom k jeho reakciám na otázky mu kladené, je osobou, ktorá mohla vnímať skutočnosti súvisiace s odpredajom OMV, dokonca sám odovzdával OMV žalovanému, čo tvrdil aj žalovaný. Súd sa ďalej zaoberal aj otázkou (ne)zaujatosťou uvedeného svedka, s prihliadnutím na skutočnosť, že svedok je bratom žalobkyne. Ako je uvedené vyššie, svedok tvrdil skutočnosti tak, ako ich uvádzala žalobkyňa, pričom zároveň potvrdil určité finančné nezrovnalosti medzi žalovaným a ním, avšak podľa neho tieto podľa svedka v žiadnom prípade nemali byť hrazené z predmetu kúpy. Aj napriek uvedenému, však súd výpoveď svedka v časti uzatvorenia kúpnej zmluvy nehodnotí ako nezaujatú, a to pre jeho osobný vzťah k žalobkyni.

13. Súd preto pri hodnotení dôkazov vychádzal z listinných dokladov nachádzajúcich sa v spise, z ktorých má jednoznačne preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo OMV, za zmluvných podmienok ako boli dohodnuté v zmluve. Preukázané bolo zároveň aj to, že predmet kúpy má žalovaný, ktorý je aj jeho vlastníkom, za ktorý však k dnešnému dňu neuhradil kúpnu cenu, čo potvrdil aj sám žalovaný. Žalovaný v konaní namietal platnosť zmluvy, s tým, že sa má jednať len o fiktívnu zmluvu a kúpna cena mala byť splátkou svedka, za účelom si zníženia jeho dlhu. Žalovaný teda tvrdil, že kúpna zmluva obchádzala svoj skutočný účel, avšak toto sa žalovanému v konaní nepodarilo preukázať žiadnym z navrhovaných dôkazov. Ak by súd zobral do úvahy aj svedeckú výpoveď, dokonca ani táto nesvedčila v prospech žalovaného. Svedok síce potvrdil, že v minulosti mali spolu so žalovaným určité podnikateľské aktivity, ktoré však priniesli aj finančné straty, podľa svedka nielen na strane žalovaného, ale aj na jeho strane, vedúce k zhoršeniu vzťahov nielen v podnikateľskej sfére, ale aj v rodinnej oblasti, avšak bolo na strane žalovaného preukázať konkrétnymi dokladmi, výpoveďami iných svedkov, aké finančné záväzky má brat žalobkyne voči žalovanému, na základe akých dôvodov a v akej výške tieto vznikli. O uvedenom žalovaný nepredložil žiadne listinné doklady, jeho konštatovania v tomto smere boli veľmi neurčité a ničím nepodložené. Ak žalovaný v konaní nepreukázal existenciu záväzkov brata žalobkyne voči jeho osobe, nebolo možné uveriť ani jeho tvrdeniam, že tieto mali byť uhradené z predmetu kúpnej zmluvy, ktorá skutočnosť by mohla prípade spôsobiť neplatnosť kúpnej zmluvy.

14. Žalovaný teda žiadnym z navrhnutých a vykonaných dôkazov uvedených vyššie nepreukázal neplatnosť zmluvy pre žiaden z nim namietaných dôvodov.

15. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, povinnosťou predávajúceho je odovzdať predmet kúpy, ktorú si žalobkyňa splnila, pričom ale povinnosťou kupujúceho je zároveň úhrada kúpnej ceny, čo si žalovaný preukázateľne nesplnil. Keďže zmluva bola uzatvorená platne (žalovaným tvrdený opak v konaní preukázaný nebol), je povinnosťou žalovaného uhradiť kúpnu cenu, ktorú žalovaný nerozporoval. Súd preto považuje žalobný nárok za dôvodný v celom rozsahu, z ktorého dôvodu súd zaviazal žalovaného na zaplatenie kúpnej ceny vyčíslenej v sume 2. 656,00 Eur.

16. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

17. V súlade s citovaným ustanovením, súd zaviazal žalovaného na plnenie v lehote 3 dní, odo dňa právoplatnosti rozsudku.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Súd má zároveň za preukázané, že žalovaný je s plnením v omeškaní. Z uvedeného dôvodu súd považuje za dôvodný aj nárok v časti žiadaného úroku z omeškania, ktorý žalobkyňa žiada priznať odo dňa 05.11.2014. Ak by žalovaný uhradil kúpnu cenu v splátkach, počnúc mesiacom december 2009, vzhľadom ku kúpnej cene, táto mala byť splatená k mesiacu január 2012 (december 2009 - 100,00 Eur, rok 2010 - 1.200,00 Eur, rok 2011 - 1.200,00 Eur a január 2012 - 156,00 Eur). Žalovaný sa tak do omeškania dostal nasledujúcim dňom, t. j. od 01.02.2012, od ktorého si žalobkyňa mohla žiadať úrok z omeškania. Ak žalobkyňa žiada priznať úrok z omeškania od 05.11.2014, nežiada ho priznať v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami, preto bol priznaný nárok na úrok z omeškania práve odo dňa, ako ho žiada žalobkyňa. Žalobkyňa si zároveň žiadala priznať úrok v nižšej výške ako mohla, a keďže úrok nebol žiadaný v rozpore so zákonnými ustanoveniami, bol priznaný v súlade so žalobným návrhom.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania vzhľadom k tomu, že týmto rozhodnutím sa konanie končí a to v súlade s § 262 ods. 1 CSP. Z rozhodnutia je zrejmé, že žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. (§ 255 ods. 1 CSP).

24. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).